

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחרי ההסתדרות

ישיבת ועדה משותפת

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת ועדה משותפת

ועדה למעמד האישה

ועדה לאיגוד מקצועי

ועדת בטיחות

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום שני, כ"ט באייר תשע"ה – 18 במאי 2015

הקלטה ותכתוב/תמלול:
אבני - שרותי הקלטה בע"מ

טל: 03 - 6127715

פקס: 03 - 6005823

נייד: 054 - 4622434

18.5.2015

ישיבה משותפת

נוכחים:

ישראלה בן אשר, יו"ר הועדה למעמד האישה
 יחיאל והב, יו"ר הועדה לאיגוד מקצועי
 שלמה פרנקל, יו"ר ועדת בטיחות
 אורלי ביטי
 לילי סופר
 חגית פאר
 יוסף אוטמזגין
 שרי שילון
 ולדי מורג
 נחום אסד
 מיכאל כוכבי
 יגאל הררי
 מיכה גריצמן
 יצחק בנימיני
 מאיר בן-הרוש
 יוסף שריקי
 כוכבה קניסטר
 זהבה תנא
 יוסף אילוז
 אבו יונס מאג'ד
 ראובן פרי
 מרג'י זיאד
 משה פרנקל
 שלמה קלדרון

אסתר קורדובה
 אברהים חטיב
 מרינט וקנין
 מרים פרקש
 אביגדור יפת
 אהובה לוי
 אסתר שלומי
 נגה קלינגר
 ששון עמרם
 רפי אליאסי
 יוסי לוי
 אלי אלבס
 אבי מזיג

18.5.2015

ישיבה משותפת

סדר יום לישיבת הועדה המשותפת

נושא הדיון

התעמרות במקומות עבודה

על סדר היום:

1. גיבוש נייר עמדה שיובא לדיון בפני היועצים המשפטיים של ההסתדרות.
2. שונות.

18.5.2015

ישיבה משותפת

1. נושא הדיון – התעמרות במקומות עבודה

נחום אסד: אני מתכבד לפתוח את הישיבה המשותפת הזאת של שלושת הועדות, ועדה למעמד האישה, ועדת בטיחות, הועדה לאיגוד מקצועי. למה אני פותח את הישיבה? בדרך כלל יו"ר הישיבה פותח את הישיבה. יש לנו פה שלושה יושבי ראש ועדות, יש לנו מ"מ יו"ר ההסתדרות, יש לנו יו"ר ועדת כספים וועדת רווחה, תכף הוא יבוא. אז לכן אני פותח את הישיבה.

למה נועדה הישיבה הזו? אנחנו קיימנו ישיבה מקדימה של צוות מצומצם של יו"ר הועדה למעמד האישה עם ראשי הועדות שהזכרתי ביחד עם אורלי, לגבי הנושא שבנדון, שהנושא הוא התעמרות במקומות עבודה. וישבנו וחשבנו ואז הגענו לשתי מסקנות, אחת- שיש הליך שמתנהל או מתחיל עכשיו להתנהל בכנסת, הם מחזיקים את הצעת החוק שנמצאת עכשיו על השולחן ובידיכם, שהיא הצעה שאורלי מעורבת בה באופן אישי ומעלה את ההסתייגויות שלה בכנסת.

אבל בעצם הקרדיט מצד אחד ומצד שני ההליך הכל כך ארוך שיכול לקרות עד שלב החקיקה הוא לא מעט זמן ואנחנו רוצים לנסות ולמצוא את הדרכים איך לקדם את זה מהר יותר לפני שתהיה איזושהי חקיקה או עד שתהיה איזושהי חקיקה, למרות שהחקיקה שם היא לא מושלמת, יש עוד הרבה מה לעשות אבל יש דברים שאנחנו פה בבית הזה יכולים לעשות, מה עוד שעניינים אחרים קטנים יותר התחילו גם הם לטפל בסוגיה הזאת.

18.5.2015

ישיבה משותפת

נחום אסד:
אז בישיבה הזאת סוכם שאנחנו נכנס את הועדה למדיניות איגוד מקצועי ונעלה את הנושא הזה לדיון. כמובן שלוועדה הוזמנו גם ישראלה וגם אורלי והם יציגו את הנושא בפני חברי הועדה ובסיום הישיבה, הצעתי והתקבל, שאנחנו נקיים ישיבה משותפת של שלושת הועדות האלה מהסיבה המאוד פשוטה, הנושא הוא נושא חשוב מאוד, לא פחות מכל סעיף שנמצא בכל הסכם והסכם בהסכמי עבודה.

ויש מקום שאנחנו נעשה סיעור מוחות ולא נביא לועדות משהו מוכתב. ומאוד רצינו שאתם תהיו שותפים מלאים. הישיבה הזאת היא ישיבה של סיעור מוחות שבו כל אחד יעלה את כל מה שהוא רוצה, גם אם הוא חושב שזה נכון או לא נכון או חשוב או לא חשוב, זה המקום להעלות עכשיו את כל מה שעולה במוחכם מהיכרות אישית, מחשיפה במקומות עבודה, מטענות שאתם שומעים מאנשים כאלו ואחרים.

כל אחד יפרה אחד את השני ואז אנחנו ניקח את כל מה שיצא פה היום ואנחנו נביא אותו חזרה לאותו צוות מצומצם שהזכרתי, שפתח את כל ההליך הזה, ושם נגבש עמדה שבה כל הועדות האלה לקחו חלק ומצמצמים את זה לתתי כותרות ואז אנחנו נגבש פנייה שאתם תראו אותה, שלהביא אותה למחלקה המשפטית ולאגף לאיגוד מקצועי על מנת להכניס את זה לתוך ההסכמים הקיבוציים, עד כמה שניתן, ועל מנת שההסתדרות, כי ההסתדרות היא הגוף הגדול ביותר, תהיה חלק מהדבר הזה ולא ארגונים קטנים, או לחכות לשלב הסופי שזאת החקיקה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

אני חושבת שהועדה שמונתה היתה צריכה לקחת גם אנשי שטח בעלי

כוכבה קניסטר:

תפקידים, ועדים שחיים את ה-,

בגלל זה אנחנו כאן. אנחנו כאן כדי להתחיל תהליך.

אורלי ביטי:

אז אני אסביר, אם לא היינו,

נחום אסד:

לא, הוקמה ועדה, סליחה, הוקמה ועדה מצומצמת?

כוכבה קניסטר:

להפך,

אורלי ביטי:

בואו נשמע ואת ההערות שלנו נעיר אחר כך, אני מבקש.

יחיאל והב:

אין פה הערות, יש פה סיעור מוחות.

נחום אסד:

סליחה, מה זאת אומרת? מה, אתה תסתום את הפה של אנשים?

כוכבה קניסטר:

את צודקת. ובגלל שאת צודקת יש את הקיום של הישיבה הזאת, כי מי

נחום אסד:

כמוך יודעת, כיו"ר ועד עובדים של ארגון כזה גדול, מי כמוך יודעת יותר מאחר? לכן את נמצאת פה.

18.5.2015

נחום אסד: לא, אני כאילו כלי עזר, כלי עזר ל-

נחום אסד: בגלל זה זה מתקיים כאן ולא במתכונת של ועדה אחת אלא של שלושת הועדות, יושבים פה מסביב לשולחן הזה. אני חושב ההיקף שמייצג את סך הכל כל העובדים במדינה בכל סקטור אפשרי, מפקידים דרך עובדים ואצלך יש את כל הסקטורים, וזה המקום שבו כל אחד יביע, יגיד, כי כל מילה שתיאמר פה זה מילה שיכולה לעזור אחר כך לצורך גיבוש איזשהו נייר שאיתו אנחנו נתקדם קדימה ונביא אותו למקומות שבו יצטרכו לקבל את ההחלטה איך מכניסים את זה לתוך אותם הסכמים קיבוציים. בבקשה ישראלה.

ישראלה בן אשר: עכשיו, מה שאנחנו נעשה היום, אנחנו נחלק את הישיבה הזו לשניים. זאת אומרת החלק הראשון יהיה יותר רקע וברקע בעצם אורלי תסביר כעורכת דין, והיא עורכת דין שמתעסקת בדיני עבודה, את החלקים היותר של איך החוק ומה שנתנו לכם זו רק הצעה ראשונית של חוק. זאת אומרת שבידינו עכשיו להתחיל לדון ולהגיד בסעיף הזה אולי צריך ככה, אולי אחרת, אבל יש לנו הרבה מה.

לכן קיבלתם את ההצעה הראשונית שהוגשה על ידי חברת הכנסת מירב מיכאלי בכנסת הנוכחית, כי בכנסת הקודמת זה הוגש אבל זה לא טופל. אורלי תיתן את הרקע, את הדברים הראשוניים ואז נתחיל להעלות את ההסתייגויות, הערות, בקשות, מחשבות, שאלות, ואנחנו נרכז, אני ארשום, יהיה לנו גם בפרוטוקול כדי שנוכל להתקדם, בסדר? אז כך שיהיה את שני הדברים.

18.5.2015

ישיבה משותפת

- שלמה קלדרון: אני מבקש לפניה להעיר הערה.
- ישראלה בן אשר: לפני להעיר הערה, אוקי.
- שלמה קלדרון: א' הצעת חוק כזו שמירב מיכאלי מגישה, זה לא משנה איזה חבר כנסת מגיש, כדי לקיים דיון עליה צריך לקרוא אותה ברצינות קודם. לשבת פה עכשיו ולהתחיל להסתכל לחשוב על כל דבר ומה יש לומר או אין לומר זה מצחיק.
- ישראלה בן אשר: נכון, אוקי.
- שלמה קלדרון: זו הערה אחת. אני לא חושבת שתצא מזה תועלת בישיבה הזו.
- (מדברים ביחד)
- שלמה קלדרון: רבותיי, אני מבקש לגמור, אחר כך,
- ישראלה בן אשר: תנו לשלמה להתבטא.
- שרי שילון: יש גם כאלה שלא קיבלו בכלל את הנושא.
- שלמה קלדרון: תנו לי לסיים את מה שיש לי להגיד.

18.5.2015

ישיבה משותפת

ישראלה בן אשר: הלכו לצלם לכם.

שלמה קלדרון: אז אני אומר שכרגע לקחת את הצעת החוק הזו ולדון בה ולעשות סיעור מוחות על דברים שצריכים לקרוא אותם ולהבין אותם קשה ולא טוב.

ישראלה בן אשר: אוקי.

שלמה קלדרון: דבר שני, ועדי עובדים בכלל פה לא מוזכרים.

אורלי ביטי: מוזכר ארגון נשים.

ישראלה בן אשר: שניה, תן, זה אורלי תסביר לך תכף.

שלמה קלדרון: אני אתן דוגמה למשל, בתעשייה אווירית אנחנו לא צריכים בכלל את החוק הזה. למה? זה מסודר, ועדת בירור פריטטית, הבנה של ועדות, הכל קיים, הכל מסודר. יש הרבה מקומות כאלה ויש הרבה מקומות שאין דברים כאלה וצריך אולי לחוקק חוק. נקודה שניה, הצעה לסדר היום הייתי אומר שידברו מה שידברו וזה טוב שידברו, מקימים מכל הועדות צוות מצומצם לדון בסעיף סעיף ולהביא קבלות והחלטות וכל חבר כאן מוזמן גם לכתוב לעבודה המצומצמת הזו אחרי שהוא עיין, ראה והתייעץ גם עם חברים שלו במקומות עבודה וזה,

ישראלה בן אשר: מצוין.

18.5.2015

ישיבה משותפת

שלמה קלדרון:
להביא לוועדה המצומצמת הזו, לגבש את הצעת החוק הזו ולתת אותה לחברת כנסת הזו בצורה מסודרת. אני רוצה להיות אחד מהחברים.

ישראלה בן אשר:
אין בעיה. אז אנחנו שמענו את שלמה ואני רואה שיש כאן גם, אוקי, מצוין.

משה פרנקל:
אני חושב שהוא לא צודק. אני חושב שלתת את המילה הראשונה ולהסביר לאנשים,

(מדברים ביחד, מתנהלות מספר שיחות במקביל)

נחום אסד:
רגע, שניה. חבר'ה, משפט אחד. לפני שאורלי נותנת סקירה, אחר כך ישראלה תתייחס וייפתח דיון וכל אחד יוכל לומר את שעולה בדעתו, חברים, תסתכלו על הסדר יום, מאחר ואני אחראי על הסדר יום אז אני צריך להסביר גם כשיש הערה. לא כתוב כאן שיש דיון על הצעת החוק שעלתה בכנסת. אנחנו הבאנו את הצעת החוק, תן לי רגע אני אסביר הכל.

שלמה קלדרון: לא מפריע.

נחום אסד:
אני הבאתי את הצעת החוק הזאת עכשיו.

18.5.2015

ישיבה משותפת

נחום אסד: ביקשנו לצלם אותה עכשיו, שיהיה לכם גם חומר רקע, מכיוון שהצעת החוק הזאת נדונה ותידון בכנסת. אנחנו ביקשנו עוד להרחיב מעבר לזה על מנת להכניס את זה או לנסות להכניס את זה במסגרת אותם הסכמים קיבוציים גם במקומות שיש ועדות פריטטיות, כי צריך בכלל להבין את המילה התעמרות. לפני שאנחנו בכלל הולכים רחוק ואומרים בוא נפרק את הצעת החוק הזאת. זה שונה.

אז עכשיו בוא ניתן לאורלי רגע לומר את מה שיש לה לומר ואז הדברים יהיו יותר ברורים. אנחנו באים היום לנסות לקדם לכם את המקסימום שאפשר על מנת להביא את התוצר הטוב ביותר שיש כהסתדרות. בבקשה אורלי.

אורלי ביטי: טוב, אז צהרים אובים לכולכם. כמו שאתם רואים מונחת פה הצעת חוק. אני רוצה לספר לכם כמה מילים לפני, איך התגלגלתי לנושא הזה. מי שיודע כאן, אני מנהלת פרויקט של נשים צעירות וכל שנה הקבוצה, של פרויקט מנהיגות, וכל שנה הקבוצה שעוברת את התהליך אצלנו עולים מתוך הקבוצה נושאים. לפעמים הם נושאים שכבר דנו בהם פעם, לפעמים הם נושאים לגמרי חדשניים, לפעמים הם הצעות למדיניות בנושאים שאנחנו יודעים.

בשנה האחרונה פתאום עלה בתוך הקבוצה נושא ההתעמרות בעבודה. עכשיו, וידוי אישי, אני עורכת דין משנת 1986. כל החיים שלי עסקתי בדיני עבודה, משפט עבודה קיבוצי, והפעם הראשונה שאמרו התעמרות בעבודה אני אמרתי לעצמי איזה קשקושים אלה. כי לא היה לזה שם.

18.5.2015

ישיבה משותפת

אורלי ביטי: כי לא היה לזה שם, כי אף אחד מאתנו, שאנחנו כולנו עובדים, מעסיקים או מייצגים עובדים כל חיינו, אנחנו לא רגילים לזה שזה משהו שאסור לעשות. כמה פעמים אנחנו נתקלנו באנשים שעוברים השפלות בעבודה, הפחתות ערך, כל מיני,

נחום אסד: ייבוש.

אורלי ביטי: ייבוש,

מרים פרקש: יחס משפיל.

ישראלה בן אשר: נכון.

אורלי ביטי: תשמעו, אני עבדתי פעם בבנק הפועלים, שני אנשים כבר מתים אז מותר לספר את הסיפור בלי שמותיהם, שני אנשים מאוד בכירים בבנק. הם לא ראו את הדברים עין בעין. המנכ"ל, אחד מהם היה מנכ"ל הבנק, נשאר חצי שנה בלי שום דבר, בלי מזכר אחד על השולחן. אתם מעלים בדעתכם מה זה לאדם שהיום שלו נראה, פתאום יום אחד אף אחד לא כותב לו כלום, לא כפוף, לא מישהו שהוא שווה לו, יום אחד, יום אחד שמו עליו איקס, זהו, נגמר העניין.

שלמה קלדרון: אנחנו קראנו לזה שמורות טבע, הכנסנו אנשים לחדר ואף אחד,

שמורת טבע.

18.5.2015

ישיבה משותפת

אורלי ביטי: או להבדיל, העמסת יתר, לתת לוחות זמנים לא זה, וזה לפני שאנחנו מדברים על מקרים שאני בעקבות, אני מקדימה את המאוחר, אנחנו עשינו כנס, בעקבות הכנס אנחנו בנעמ"ת הצעירה אנחנו אומרות הצפנו את הנושא והוצפנו. בעקבות הכנס כל הזמן מתקשרים אלי אנשים, כי אני הופעתי שם בתכנית של אורלי וגיא ונתנו את המייל ואנשים מתקשרים אלי והסיפורים הם נוראיים, נוראיים.

דוברת: אנחנו מכירים את זה.

מרים פרקש: רק לא היה לזה שם ברור.

אורלי ביטי: רק לא היה לזה שם. ואמרנו זה לא בסדר, ביחסי עבודה לא צריך להתנהג ככה עם אנשים, נכון? אבל לא היה לזה שם ולא היתה נורמה ברורה שאסור לעשות את הדברים האלה. אז כמו שאמרתי, בהתחלה לא ידענו אפילו איך לקרוא, התחלנו לקרוא חומר מחו"ל, כי בארץ יש מעט מאוד חומר. ערכנו כנס, זה היה מדהים, בכל חדר שאני נכנסתי גברים ונשים כאחד, אני כבר אומרת, זה עלה באדיבותה של ישראלה, כי ישראלה היא בן אדם שמזהה סוגיות, אבל זה לא בעיה של נשים. זה לא בעיה של נשים.

בניגוד להטרדה מינית שהרוב המכריע של המוטרדות הן נשים התעמרות בעבודה נכון שיש קצת רוב לנשים אבל זה לא בעיה של נשים. החלוקה בין נשים ובין גברים היא 60% נשים-40% גברים. אוקי?

18.5.2015

ישיבה משותפת

אורלי ביטי:
 וזו חלוקה שמושפעת מזה שבדרך כלל יותר גברים נמצאים בעמדות ניהול מאשר נשים. נחום הזכיר לי, איפה יש הטיה ברורה?

נחום אסד: חבר'ה, תקשיבו.

אורלי ביטי:
 ברורה מאוד, זו בעיה של אנשים צעירים. ויש לזה, זה גם די ברור למה אבל אם יש סקטור שאנחנו מדברים עליו בצורה ברורה זה אנשים צעירים. אגב, אנשים מסורתיים שנכנסים למקומות העבודה ואנשים,

מרינט וקנין: לא תמיד מסורתיים. אני חולקת עלייך.

אורלי ביטי: לא תמיד אבל רואים את זה מובהק. ואנשים חדשים שאין להם ותק.

ישראלה בן אשר: צריך להגיד לא צעירים אלא חדשים במקומות,

אורלי ביטי:
 חדשים במקומות עבודה, לא רק צעירים צעירים זה עוד יותר חמור, אבל חדשים. אנשים שאין להם ותק עדיין במקום עבודה, אין להם סטטוס עדיין במקומות עבודה. אחד הסיפורים ששמעתי היתה עורכת דין שהיא היתה חדשה, היתה צעירה, חדשה, brand new, שנתיים ותק, נכנסה לארגון גדול, המזכירה שלה שעבדה 30 שנה בארגון והיה לה כבר מעמד היא הפעילה נגדה את ההתעמרות הזאת. והיה בסוף צורך להפריד ביניהן.

18.5.2015

ישיבה משותפת

עכשיו עוד דבר, מה שכבר אמרתי, רוב המתעמרים הם ממונים. הרוב הגדול,

אורלי ביטי:

.70%

(מדברים ביחד)

אורלי ביטי: אבל יש התעמרות של שווים, יש התעמרות של כפיפים ויש התעמרות של לקוחות. אוקי? אם אתם חושבים על עובדים סוציאליים, על טלרים בבנק, על אנשים מוקדנים בכל מיני call centers, תחשבו כמה פעמים אפילו אנחנו בתור לקוחות חוטפים את החלסטרה עליהם ומדברים אליהם לא יפה.

אחיות, רופאים.

חגית פאר:

אורלי ביטי: אחיות, רופאים, זה מגיע עד אלימות פיזית גם. נותני שירותים בכלל. עכשיו, ואז נשאלת השאלה על מה אנחנו מדברים? באיזה היקף? אולי זה שניים שלושה אנשים זה. אז משרד הכלכלה, התמ"ת, בני פפרמן עשה סקר על זה והוא דגם את שנת 2012 כי הוא פרסם את הסקר בינואר 2013, והוא לא קרא לזה התעמרות כי אף אחד לא ידע את השם. הוא רק פירט 17 התנהגויות שבספרות המקצועית נחשבות להתעמרות. התוצאות הן מחרידות, אוקי?

56% מהעובדים דיווחו שבשנה לפני הסקר הם היו מעורבים בהתעמרות. 56%. אני חושבת שזה נורא. אני חשבתי שזה נורא.

18.5.2015

ישיבה משותפת

חשבתי הרבה יותר.

שלמה קלדרון:

אורלי ביטי: וזה לפני שקוראים לתופעה בשם, לפני שיש מודעות אליה. אני בדקתי, הנתונים ב-OECD דומים. זאת אומרת זה לא תופעה ישראלית, זו תופעה עולמית ובעולם מנסים ללכת,

(מדברים ביחד)

אורלי ביטי: בעולם מנסים להתמודד עם זה. יש מדינות שכבר מתמודדות עם זה, יש כבר חקיקה, לא כולם כמובן. זה, אבל זה דבר שחייבים לעסוק בו. אמר נחום, ארגונים הרבה יותר קטנים מאתנו התחילו כבר לעסוק בזה. הכנס שבו הוצג המחקר של משרד הכלכלה הוצג בהסתדרות עובדים לאומית, אוקי? לא שלנו, של משרד הכלכלה. כוח לעובדים פתחו מחלקה לזה.

אנחנו בתור ארגון העובדים הגדול חייבים לדעת איך אנחנו, א' חייבים לנקוב בשם, להגיד שזו תופעה שצריך לטפל בה וגם לבנות לעצמנו תו"ל- תורת לחימה, תורת שירות, איך אנחנו עוסקים בזה.

בינתיים נוצרה הצעת החוק הזה. מאיר, אתה יכול להעלות אותה, היא במסלול שלה והיא לא תלויה בנו. אנחנו,

18.5.2015

ישיבה משותפת

מאיר בן הרוש: יש לנו מספיק כוח להתנגד לחלק מהסעיפים פה. לא עברתי על החוק עצמו, חלק מהסעיפים הם פוגעים בעובדים,

אורלי ביטי: בסדר, אז עכשיו,

מאיר בן הרוש: והם יביאו לפיטורי עובדים. יש פה סעיפים שיובילו לפיטורי עובדים.

שלמה קלדרון: זה בדיון.

אורלי ביטי: חברים, זה בדיון. ההצעה הזאת נשלחה אלי על ידי מירב מיכאלי מאחר שאני יכולה להיות הבן הכי מקצועי אבל אני לא מייצגת את ההסתדרות אם אני לא מקבלת מנדט.

שלמה קלדרון: טוב שהיא עשתה את זה.

אורלי ביטי: ואני הכנסתי כבר, ההצעה הזאת כבר כוללת כמה שינויים שאני הכנסתי. אבל טוב, זה עכשיו מחתימים 30 ח"כים, אחר כך קריאה ראשונה, קריאה שניה, קריאה שלישית, ועדות, יש עוד זמן לתקן. ולכן זה הזמן, כוכבה, ואת צודקת, זה הזמן לקיים את הדיון עם כמה שיותר אנשים, עם כמה שיותר זוויות מבט כדי שאנחנו נעשה דברים אינטליגנטים ומקדמים ולא דברים שהם יהיו אות מתה בספר החוקים.

18.5.2015

ישיבה משותפת

אורלי ביטי: אני אגיד לכם מה אני הכנסתי. אני הכנסתי בגדול את זכות התביעה לארגון העובדים, שזה אומר דרך אגב שאנחנו ממש נצטרך לדון בשאלה איך אנחנו מתמודדים עם זכות התביעה, בכל מקרה, לא,

מאיר בן הרוש: מה, אני אתבע את העובד שלי?

נחום אסד: אז אתה לא הבנת.

מאיר בן הרוש: הבנתי טוב מאוד. עובד שלי קילל עובד אחר, הוא מקלל אותו במשך שבועיים, והוא קבע שזה התעמרות והוא הולך אלי ואומר לי- תשמע, אדוני, אתה יו"ר הועד, אני מבקש תתבע את העובד הזה בי"ד לעבודה 120 אלף שקלים על פי החוק.

(מדברים ביחד, מתנהלות מספר שיחות במקביל)

אורלי ביטי: מאיר, אתה יכול להתלהב אבל אני יכולה להגיד לך דבר אחד, כשקובעים נורמה בסוף השאלה מהם גבולות הנורמה החיים יכתיבו. זה יגיע לפסיקה ולעוד פסיקה ולעוד פסיקה, לא קובעים נורמה. כשעובדים במקום עבודה,

(מדברים ביחד)

18.5.2015

ישיבה משותפת

עכשיו אתה מתנגד לנורמה הזאת?
לא. אני לא מתנגדת,

אורלי ביטי:

אני לא אמרתי,

מאיר בן הרוש:

עובדים במקום עבודה לא אמורים
לקלל אחד את השני במשך שבועיים

אורלי ביטי:

ולהשפיל זה את זה, אוקי?

שניה, מאיר, אני רוצה להציע הצעה,
כדי שיהיה לנו נוח. קודם כל אישית

ישראלה בן אשר:

מאוד מפריע, אתם קבוצה ענקית וכולכם מדברים אחד עם השני וזה
קשה. גם חם לנו וגם זה. אז בואו נסכים שיש לנו שעה וקצת נטו,
בואו נהיה ענייניים. לנו יש פה מטרה ובאמת לא צריך לכעוס על כלום
אלא צריך לתת לנו מידע. לך יש ככה מידע לעומתי או לעומת מישהו
אחר. אני לא רוצה את הכעס, אני רוצה את המידע. לא, כי אתה נשמע
כועס כאילו.

אני רוצה שאתה תתן לנו מידע. אני רוצה שאתה תגיד לנו דוגמאות
למקרים למה כן למה לא. עכשיו רגע, שניה, מה שיקרה זה שכדי לנסח
צריכים אחר כך את המשפטנים שיודעים להוריד את זה לרמה, אבל
ככל שלנו יהיה יותר ידע, יותר תובנות, יותר ניסיונות שטח, נדע
להגיד למשפטנים איך צריך לנסח.

ישראלה בן אשר: אבל מה שאורלי מנסה להגיד, היא אומרת ככה, תראו, כשעושים חוק, וזה מה שקרה לנו עם הטרדה מינית, אני בכוונה משווה, קודם כל החוק עצמו היה מהפיכה והיו התנגדויות מפה עד להודעה חדשה. וזה טיבו של דבר, שאתה קיצוני פעם לפה ואז המטוטלת זזה זזה זזה אז היא קיצונית לפה ובסוף אנחנו מגיעים לאמצע.

היום כשאנחנו מדברים על החוק הזה א' אנחנו יכולים ללמוד את הטעויות שנעשו ואחר כך ניסו לעשות תיקונים, וגם ללמוד איך לעשות אחרת. אבל Once התחלנו היה קשה, אחר כך חלק מהדברים קשה להכניס לחוק, כי יש מקרים של המקרים של המקרים. מה יקרה בעקבות חוק? קודם כל יש הגדרה כוללת, יש מקום להתייחסות ואז יתחילו להיות הפניות בשטח. חלקן יגיעו לבתי משפט, חלקן יגיעו לוועדות כאלה ואחרות והשטח יתחיל להכתיב את התורה האמיתית של מה עושים באיזה מקרה. וזה קורה כך לכל תקנון, לכל חוק.

אבי מזיג: אני נתקלתי עכשיו ב-

נחום אסד: רגע.

אבי מזיג: בועדה ... עם אישה שהיא נורא חששה לבוא להעיד בגלל דבר כזה.

ישראלה בן אשר: נכון.

אבי מזיג: אז מה תעשי?

18.5.2015

ישיבה משותפת

- ישראלה בן אשר: אז לכן אני אומרת,
- אבי מזיג: אז יושבת נציגת ועד, מה תעשי?
- ישראלה בן אשר: אז לכן אני אומרת, אנחנו נתחיל להרגיש את זה.
- אורלי ביטי: רק תן לי להגיד מה אני הכנסתי ולמה ואחר כך אני אספר לכם סקירה של מקרה אחד כי מהמקרה הזה אולי נוכל לראות נקודות מבט.
- נחום אסד: בסוף?
- אורלי ביטי: עכשיו.
- נחום אסד: אוקי.
- אורלי ביטי: אז אני הכנסתי את הנושא של זכות תביעה לעו"ד, כי לא, תראו, החוק במתכונתו הקודמת היה מאוד דומה לחוק להטרדה מינית, כי כתבה אותו פרופ' אורית תמיר שכתבה את אותו חוק.
- עכשיו אני כשאני באה מדיני עבודה אמרתי למירב שאני לא רואה את זה שאנחנו נטיל את הנטל כאיזשהו עניין תביעה ונזיקין בין עובד לבוס שלו. הסיכוי שעובד יתבע את עלבוננו במקרים האלה הוא מאוד קטן.

18.5.2015

ישיבה משותפת

אורלי ביטי: והראיה, דרך אגב, שהחוק להטרדה מינית, עם כל הטררם, עם כל הזה, וב- 15 שנים האחרונות כמה הליכים נפתחו פליליים ומשמעתיים? 500 בלבד.

מיכה גריצמן: למה את אומרת בלבד? עצם חקיקת החוק,

אורלי ביטי: היא חשובה מאוד.

מיכה גריצמן: אין לך דרך למדוד,

אורלי ביטי: יש. לא, הסקרים האנונימיים מדברים על 85%. הסקרים האנונימיים 85% מהנשים מדווחות על הטרדה, ועדיין רק 500 עשו את הצעד, כי זה צעד נורא קשה, זה לעבור ... זה לסכן את הפרנסה שלך.

(מדברים ביחד)

אורלי ביטי: אוקי? זה דבר אחד. הדבר השני שהכנסתי, חברים, באמת. הדבר השני שהכנסתי,

דובר: תכבדו אותה, תנו לה להגיד מה שהיא רוצה להגיד. זה לא יפה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

נחום אסד:
אתה שומע משהו בהקלטה או שאתה שומע רק רעש? טוב, אז ככה, בואו נסכם רגע את העניין של ההקלטה. מאחר ויש כוונה לקרוא את הפרוטוקול ומאחר ואני מפרסם פרוטוקולים ואני אומר את זה 7,000 פעם והם פרוטוקולים שמפורסמים באתר ההסתדרות וכל אחד יכול לראות אותם ורואים אותם הרבה, אז בבקשה כשמישהו מדבר אל תפריעו לו.

הדיון יתנהל בצורה הזאת, אורלי מיד מסיימת, אנחנו פשוט עושים סבב, לא צריך להרים ידיים. אנחנו עושים פה סבב. כל מי שרוצה לומר משהו יאמר. כל מה שייאמר ייאמר ושהאחר לא יעיר לו, כי יכול להיות שיש פה אנשים שחושבים שונה. לא לפתוח עימות ולא דיון. כל אחד שיגיד מה שהוא רוצה. בסוף מכל הבליל הזה נוציא את פיסת הזהב שכל הציבור במדינה הזאת זקוק לה, בסדר? אז כך יתנהל הדיון. בבקשה.

אורלי ביטי:
אוקי, הדבר השני שהכנסתי זה פשוט הכנסתי, אני רואה במערכת יחסי העבודה לא דבר חוזי אלא דבר שהוא מוסדר ברגולציות, אז הכנסתי לתוך זה את פקודת הבטיחות בעבודה, כאשר מעסיק חייב לדאוג לזה שלא יתעמרו בעובד שלו ומי שמבין, זה מכניס את זה למערכת האכיפה של התמ"ת וזה אחד האיומים הכי גדולים על מעסיקים. זאת אומרת מעסיק צריך לדאוג לסביבת עבודה מכבדת עבור העובד שלו.

מיכה גריצמן: וכשהמעסיק הוא המתעמר?

18.5.2015

ישיבה משותפת

נכון. עכשיו א' תרשום. זה נורא חשוב. כל ההערות האלה צריך לרשום

אורלי ביטי:

אותן, לא להגיד אותן,

יש פרוטוקול.

נחום אסד:

אורלי ביטי: לרשום אותן גם לעצמנו שהנה עלה בדעתך, תרשום ותגיד את זה, כי זה חשוב. אני רוצה לספר לכם מקרה אחד שהוא קצת מעלה את הדילמות שלנו בתור ארגון עובדים ואולי זה יעורר אתכם לחשוב ואז כל הדיון הזה הולך אלינו, כי ההערות פה הן חשובות בצורה בלתי רגילה. אני אומרת שוב, אנחנו לא יודעים מספיק, אנחנו רק בתחילת הדרך. לכן כל מה שיש לכולכם להגיד פה ועוד אנשים כנראה זה חשוב בצורה בלתי רגילה.

הגיעה אלי עובדת במשרד ממשלתי, הבוס שלה התעמר בה, אוקי? זה הגיע אפילו עד אלימות, הוא זרק עליה שדכן. התעמר בה, ייבש אותה, אמר לה שהיא מטומטמת באופן עקבי, כל מיני דברים כאלה.

איום ונורא. מזעזע.

דובר:

אורלי ביטי: מזעזע. האישה הזאת חדורה בתחושת צדק ואנחנו מכירות את זה ממקומות אחרים של אלימות, הלכה והתלוננה בנציבות שירות המדינה. היו לה תצהירים של חברות שלה לעבודה שהיו עדות.

18.5.2015

ישיבה משותפת

אורלי ביטי: התעמרות, בניגוד להטרדה מינית, לא נעשית בחדרים סגורים, היא נעשית בפומבי, כי חלק מהעניין זה להפחית את הערך בקרב החברים. היו לה תצהירים כתובים. המתעמר הוא איש די בכיר, כנראה גם מאוד מקשור, כי היא הגיעה לדיון בנציבות שירות המדינה לא היה זכר לתצהירים האלה. כל האחרים פחדו מזה. אני רוצה להגיד לכם דבר אחד, לסיפור הזה יש טוויסט. בעקבות ההתעמרות היא נזקקה לטיפול פסיכיאטרי. הביטוח הלאומי הכיר בה כנפגעת בעבודה. זאת אומרת הביטוח הלאומי משלם לה קצבה כנפגעת בעבודה,

מרים פרקש: אבל לא בסעיף של ההתעמרות.

אורלי ביטי: בסעיף של נזק פסיכולוגי בעקבות מקום העבודה.

דובר: לא התעמרות.

אורלי ביטי: כי לא היה. עכשיו, אני חושבת על האיגוד המקצועי הרלוונטי, עד שלא מוכחת התעמרות גם הממונה הוא עובד, מה אנחנו עושים עם זה? איזה תהליכים? איפה אנחנו מתערבים? איפה אנחנו לא מתערבים? האם זה האיגוד המקצועי הרלוונטי? האם יחידה נפרדת? כל אלה שאלות שאנחנו צריכים לתת את הדעת עליהן ועוד ועוד, בטח לכם יהיו מיליון שאלות שאני לא חשבתי עליהן. אז אני עכשיו שותקת.

18.5.2015

אנחנו מתחילים את הדיון, בבקשה.

נחום אסד:

יגאל הררי: שלום לכולם, לי קוראים יגאל הררי, אני חבר בשתי ועדות. עכשיו אני רוצה להגיד ככה, קראתי את הצעת החוק של הזה, ואני אתן דוגמה בגלל שאני רוצה שבדוגמה הזאת אתם תבינו אותה ותראו. למשל עובד שעובד 50 שנה, התחלף ראש עיר ובא ראש העיר אמר לו- תשמע, אני רוצה שאתה תהיה שומר. הוא היה מנהל מחלקה, שמו אותו שומר, הבן אדם אומר אני לא רוצה להיות שומר, ישב על הספסל עד גיל פנסיה. יושב פה אבי מזיג יודע על מה אני מדבר, בהוד השרון.

איפה הבעיה שלי? לא הבעיה שלי רק נגד המעסיק, שהוא ראש העיר, הבעיה שלי גם נגד יו"ר הועד, נגד יו"ר ועד העובדים, שהוא בעצם עושה יד אחת עם אותו ראש עיר לצורך הזה, כן. במקרה אני גם חבר מועצת עיר בהוד השרון אז אני נותן דוגמה אמיתית.

אני אומר ככה, שבהרבה מקומות לצערי גם ההסתדרות חוטאת שהיא לא מייצגת באמת את הזה. כי אם עושים חשבון אם יש שם 1,200 עובדים אז לא בדיוק כל כך מבינים. תאמין לי נחום אני אומר לך מדברים ואת זה צריך להוסיף. אם הועד,

מה אתה מציע?

ישראלה בן אשר:

להעניש גם את יו"ר הועד שלא יוכל לכהן ואפילו אולי לקנוס אותו אם

יגאל הררי:

הוא לא מגן על העובד.

18.5.2015

ישיבה משותפת

מאיר בן הרוש: יש חוק שאומר ייצוג בלתי הולם שהוא קיים וישנו וכל עובד יכול לתבוע את ועד העובדים שלו. לא צריך להוסיף סעיפים ותביעות.

ישראלה בן אשר: אוקי, אני רשמתי את מה שאמרת.

נחום אסד: טוב, הלאה. ליחיאל לא נפריע, הוא ישן. גריצמן. חבר'ה, תקשיבו לאחרים.

מיכה גריצמן: שמי מיכה ואני רוצה לתת פה את הפן של ועדת בטיחות שאני חבר בה. התעמרות במשרד ושדכן שנזרק על פקידה חמור מאוד, חמור מאוד. אבל מה קורה בתעשייה שעובד מתעמר בעובד אחר וזה לא שדכן, זה לום, או שנותן לו הנחיה לטפס למקום שהוא יודע בודאות שהוא יפול או שייגרם לו נזק, זה אפרופו ועדת בטיחות. ואז ודאי שאותו עובד יגיע לביטוח לאומי לא על סעיף פסיכיאטריה אלא על נכות. והוא אחראי להורים ויש לו אישה ויש לו משפחה ומקום העבודה מוציא אותו לפנסיה בכסא גלגלים, זו התעמרות בעבודה, בתעשייה.

ובפן האישי, אני עצמי נפגעת על ידי המעסיק שלי וסימנתי פה מספר וי ואני חושב שאני צריך לסמן את הכל.

ישראלה בן אשר: אוקי, תודה.

נחום אסד: בנימיני.

18.5.2015

ישיבה משותפת

יצחק בנימיני:
 אני לגבי אורלי, את התמקדת רק
 התעמרות מסוג אחד. יש כמה
 התעמרויות, סוגי התעמרויות למה רק בעבודה? למה לא כל האחרים?
 יש פוליטית, יש אישית, יש מקצועית, צריך גם לחשוב על זה.

אבי מזיג:
 אבל זה תביעת נזיקין. זה לא,

יצחק בנימיני:
 לא, אנחנו מדברים כרגע על
 התעמרות, על סוג של התעמרויות.

אבי מזיג:
 בסדר, התעמרות אבל מה אתה יכול
 לתבוע?

יצחק בנימיני:
 פוליטית, למה?

נחום אסד:
 אנחנו אבל הסתדרות.

יצחק בנימיני:
 כן, אני יודע. מה, אתה לא מייצג
 אנשים שמתעמרים מבחינה פוליטית.
 אני חוויתי את החוויה אישית, אני יודע על מה אני מדבר.

ישראלה בן אשר:
 אז אתה די מתחבר למה שהוא אמר,
 כי הוא אמר ש-,

18.5.2015

ישיבה משותפת

דובר: זה כאילו אם אתה במפלגת העבודה ואתה בא לליכוד אז הם יגידו לך אתה יודע מה, אנחנו נראה לך מה זה אחרי הבחירות.

ישראלה בן אשר: אבל נכון, יש מקרים כאלה.

אורלי ביטי: קודם כל אתה צודק שחלק גדול מהדוגמאות באות בכל מיני פעילויות שהן לא נטו עבודה, התנדבויות, מפלגות, ארגונים בחברה האזרחית וזה. החוק הזה עוסק בעבודה ואנחנו בכובע ההסתדרותי שלנו,

(מדברים ביחד)

ישראלה בן אשר: אבל ההתעמרות הפוליטית יכולה ליפול על הפן שלנו, כי יש התחלפות בגלל ה-, בזה יש דווקא, מה שהוא אמר.

אורלי ביטי: אם יש יחסי עבודה המניע לא חשוב.

יוסף שריקי: אני פוטרתי על דבר כזה, עמיר פרץ פיטר אותי אז שעברתי לעם אחד.

התעמרות,

(מדברים ביחד)

18.5.2015

ישיבה משותפת

מיכה גריצמן: דיבר פה החבר שיו"ר ועד שיתף פעולה ... שיש איזה סעיף בחוק בלי ייצוג הולם. ייצוג הולם זה דבר אחד, אבל קשירת קשר לביצוע פשע במקום עבודה זה לא ייצוג הולם, זה סעיף לגמרי אחר. וגם אני חושב שהוא צודק, סעיף הולם,

נחום אסד: טוב, שב.

מיכה גריצמן: לא, אני יוצא עם אילוז, יש לנו ישיבה.

נחום אסד: אילוז, אתה רק באת עכשיו. בוא תצדיק את הזמן. שב. בוא תגיד מה שיש לך להגיד. אוקי, הלאה. שריקי, תמשיך. בבקשה. חבר'ה, די. יותר לא יהיו ועדות. אני מייבש אתכם חצי שנה מעכשיו ואני הראשון שאתעמר בכם.

אורלי ביטי: אני לא כל כך מבינה, אתה דיברת על המניע הפוליטי במקום העבודה או

בהסתדרות בזירות אחרות?

(מדברים ביחד)

נחום אסד: הלאה.

ישראלה בן אשר: תנו למאיר לדבר עכשיו.

18.5.2015

ישיבה משותפת

מאיר בן הרוש:
 קודם כל אני רוצה באמת לברך על
 הכינוס הזה. אני חושב שזה מאוד
 חשוב גם להעלות את הנושא כי אם הנושא הזה היה עולה לכנסת
 היינו כולנו כועסים,

ישראלה בן אשר: נכון, נכון.

מאיר בן הרוש:
 ואז היו אומרים שמישהו פה זה, וטוב
 מאוד שדנים בנושא הזה. אבל אני
 רוצה לומר, אני עברתי ברפרוף, כמו ששלמה אמר קשה מאוד לדון על
 סעיף סעיף. אבל ראיתי כמה סעיפים שאני נתקל בהם יום ויום ואני
 נאלץ. מאחר ואני יו"ר ועד עובדים בארגון עובדי צה"ל, אז סביר
 להניח שעובדים מקללים אחד את השני וצעקות, אשמות שווא וזה לא
 חסר במקומות עבודה ואנחנו גם מקיימים דין שנקרא בירור תגובה,
 מכניסים אותם למשפט, והם נשפטים ומשלמים וככה בעצם יש אזהרה.

אבל הסעיפים כאן יכולים להביא למצב של פיטורי עובדים. אני אומר
 למה. ברגע שאת מכניסה את זה כסעיף שהוא בעצם של תביעה
 משפטית ויתחילו אנשים לתבוע כמו שהיום הוצאת דיבה אתה מקלל
 אותו לפעמים יוציאו לו 50 אלף שקלים על הוצאת דיבה, גם אם טעית
 או עשית איזה משהו לא נכון.

לכן אני אומר שאחד הדברים שאני כן ראיתי לנכון, צריך לחשוב על
 אפילו פגישה עם מירב מיכאלי ולומר למירב מיכאלי- תקשיבי, הם היא
 לא באה ממקום עבודה, היא לא עבדה מעולם, היא לא מבינה גם את
 המשמעות של מקום עבודה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

דובר: למה? היא עבדה בתקשורת, בטלוויזיה.

מאיר בן הרוש: לא, לא, אני יודע מה אני אומר. לכן לפעמים כשיש הצעה שמציעים, רבותי, דקה. כשמציעים הצעה אז עם ההצעה הזאת הולכים יותר מדי רחוק ואני מאמין שגם ביטי עושה עבודת קודש כדי שבאמת לומדת את הנושא. אני חושב שצריך לעשות הפרדה בין המעסיק לבין העובד. צריך שתהיה הפרדה. לא יכול, יש פה, החוק הזה חייב להיות. למה? החוק הזה הוא בעצם, כמו שאמרת אם ראש האגף שלי הוא עובד הוא מעסיק.

יש לי סתם דוגמה מפקד סגן אלוף, האם הוא מעסיק שלי או שהוא עובד בצבא? האם הוא עובד במשרד הבטחון? ההפרדה הזאת היא לא קיימת כאן. עשו פה איזה חוק שהוא כללי לכולם וכולם תובעים את כולם, כולם נגד כולם ואני אין לי פה הפרדה שאני יכול לדעת המעסיק מה אני עושה בעצם או מול,

אבי מזיג: אבל עם האנשים האלה זה לא קורה. בדרגים,

מאיר בן הרוש: תקשיב תאמין לי,

כוכבה קניסטר: בכל הדרגים.

18.5.2015

ישיבה משותפת

זה יקרה בכל הדרגים. אני 32 שנה
 יו"ר ועד עובדים, תקשיב,

מאיר בן הרוש:

יש אנשים יש להם דרגות על
 הכתפיים.

אבי מזיג:

תקשיב, אני 32 שנה יו"ר ועד עובדים,
 גם חבר מועצת העיר, עושה תפקידים

מאיר בן הרוש:

פוליטיים והכל, אני חי את זה יום יום. וגם ששיריקי עכשיו אמר בגלל
 שהם הצביעו ליכוד אני לא אתן להם תמיכה, זה התעמרות גם פוליטית
 בעובד, שיגיד לו אדוני אתה הצבעת ליכוד? לא רוצה לעזור לך
 כהסתדרות. יבואו יגידו התעמרות, אני תובע אותו 120 אלף שקלים.

לכן ההפרדה הזאת צריכה להיות הפרדה שהיא מנוסחת בין המעסיק
 לבין עובד ועובד, צריך שיהיה איזה משהו, איזה מסגרת. ושנכון ותקין
 יצא ושהצוות הזה ישב, אפילו 4-5 אנשים, שיביאו לכאן איזה משהו
 שנלך למיכאלי, נשב איתה, נגיד לה איפה ההשלכות שלנו ונבוא לפה
 עם משהו מסודר. זו ההצעה שלי.

אוקי, בסדר, רשמתי.

ישראלה בן אשר:

שיריקי.

נחום אסד:

טוב, אני לא אחזור על הדברים, אבל
 אני,

יוסף שריקי:

18.5.2015

ישיבה משותפת

די, רגע. אנחנו נפסיק. כל פעם שאתם
תדברו אנחנו עושים הפסקה. תצאו

ישראלה בן אשר:

בשמונה מפה. הלאה.

אני לא אחזור על הדברים. אבל מי
שלא הרגיש את ההתעמרות על בשרו

יוסף שריקי:

אז כנראה הוא לא מבין את החוק הזה. אני אתן לך דוגמה. הייתי ראש
הועד בחברת הזרע ובשביל לנטרל אותי יש היום גבעה שקוראים לה
גבעת שריקי. באמת, אתם יכולים לרדת לחברת ... תראו גבעת שריקי.
שמו אותי בשביל לשבור אותי, ממש התעמרו בי חזק.

על הגבעה.

שלמה קלדרון:

על הדבר הזה. ואני אומר לכם, זה
דבר באמת שחשוב מאוד במקום

יוסף שריקי:

עבודה. זה נקרא כבר דבר קטן, אבל הוא דבר ענק מאוד, ענק מאוד.
ואני אומר לכם זה חשוב מאוד. המסכן לא יכול לאבד את מקום
העבודה וזה יעזור לו המון. המון.

יחד עם זאת, יש פה, אתה צודק, יש פה איזושהי פריצות של המעסיק,
המעסיק יכול לנצל אותם לרעה נגד העובד. זה צריך לבדוק ולתקן.

מאה אחוז.

נחום אסד:

מצוין, רשמתי.

ישראלה בן אשר:

18.5.2015

ישיבה משותפת

הנה, כוכבה.

נחום אסד:

כוכבה קניסטר: אני קודם כל מקדמת בברכה את ההעזה להרים את הפרויקט הנפלא הזה. אני חושבת שכל איש שישנו פה חש וחי את ההתעמרות בכל ההיבטים והסוגיות. אני לא רוצה לבנות כמה דרגות כי יש כמה רמות של התעמרות. ישנם מקרים שועד העובדים מתייצב לבימ"ש ומגן על עובד ועם עו"ד מועד העובדים, כי לא לכל עובד יש את האמצעים להביא עו"ד מול שופט. ואנחנו שמחים וזה דבר צריך להיות תלוי בלוח מודעות, כפי שיש מסמך שמאשר שיש מישהי שמטפלת בנושאים האלה. זה דבר מבורך וזה דבר טוב.

רק מה שאני רוצה לומר לכם פה באמת בפורום כזה, כמו ששלמה הדגיש, חברי, הגשתם מסמך מאוד מאתגר, מאוד מעניין, עיינתי ברפרוף. צריך לתת את הדעת על כל משבצת, זה לא סתם. זה משהו משמעותי, גם למתעמר וגם לאלה שמתעמרים בו. אני חושבת יש לזה לגיטימציה טובה מאוד בכל תחומי העשייה.

אני אתן דוגמה קטנה, יש משאב אנוש ויש כוח אדם, המשאב אנוש בכעס על כוח האדם, מנהל כוח האדם, לוקח לו סמכויות בלי הגבלה, השאיר אותו חותמת גומי, שאפילו בירור משמעתי מאלץ אותו לחתום, הוא לא היה נוכח. זו התעמרות תרתי משמע וצריך יום לימודים בשביל לאבחן את זה. אני בלמתי ואמרתי גם לזה וגם לזה, כך לא ינהגו ובטח לא בבית ספרי.

18.5.2015

ישיבה משותפת

כוכבה קניסטר: אבל אני מניחה שצריך להיות חזק, ישר והגון וללא משוא פנים בשביל להרים את הפרויקט הזה. דבר מבורך מבורך.

ישראלה בן אשר: אוקי, תודה.

נחום אסד: בבקשה, זהבה.

זהבה תנא: לא נותר לי אלא לברך את כל היוזמים לחקיקה החשובה ביותר. ואת רוב הדברים שרציתי להגיד כבר נאמרו פה. בהצלחה. מה שכן, צריך לעשות דיון יותר מעמיק ובאמת שהחומר יישלח.

נחום אסד: בבקשה, תגיד את השם.

אבו יונס מאג'ד: לצערי שהדברים האלה הם נמצאים בשטח בכל מקום ואפילו אני חושב לא צריכים לבוא להגיד בזמן של המנהיג הזה או יו"ר ההסתדרות הזה והאחר. אפילו מכל מקום, בכל זמן אתה תמצא דברים כאלה ולצערנו שהדברים לפעמים לא נעשים כשורה אפילו מטייחים, אחד מטייח לשני. יש מקום לחוק כזה, זה לטובת העובדים אני חושב שצריכים כן להצליח וייחקק חוק כזה. זה צעד מבורך. צריכים לעקוב ולדעת איפה קורים דברים כאלה, שהם מביישים, ולפתור אותם.

נחום אסד: מרג'י.

18.5.2015

ישיבה משותפת

מרג'י זיאד: הרבה אין לי מה להוסיף, רק לחזק את,

מיכאל כוכבי: רק מילה אחת, המורה לשמוע אם מישהו מכיר ממקום העבודה שלו כל מיני דוגמאות, זה לא בעד ונגד החוק. זה כרגע לא הדו שיח, עוד אנחנו רחוקים. כל אחד מכיר במפעל שלו משהו חי שיכול להעיר אחרים, זה יעזור הכי הרבה. דוגמאות, אנחנו רוצים דוגמאות מהחיים.

(מדברים ביחד)

נחום אסד: בבקשה מרג'י.

מרג'י זיאד: אני הרבה אין לי מה להוסיף לגבי הטענות. נאמרו דברים די טובים. אבל אני רוצה לחזק את דבריו של קלדרון בהתחלת הדיון כאילו, אנחנו עם כל הכבוד כשאתה עובר תוך כדי שאנשים מדברים וזה, אתה לא יכול להתרכז, אתה לא יכול להבין כל כך מה שנאמר כאן. אולי היה, אם, ככה סתם הצעה, להבא, אפשר לשלוח את זה דרך האימייל כשאתה מזמן אותנו לישיבות, אולי כבר כל אחד יגבש עמדה ובא עם קצת יותר מחשבות כאילו על מה שהוא הולך להגיד.

אני אולי הכיוון שלנו, חשבתי, לא קשור לנושא הזה כאילו, אנחנו באים ועדת בטיחות חשבנו על בטיחות והצעות לגבי הבטיחות אבל הרבה אין לי מה להוסיף. אני שמעתי את הרעיונות.

18.5.2015

ישיבה משותפת

נחום אסד:
 בואו נסגור את הסוגיה הזאת, שוב פעם, לא, אני אגיד. מאחר וסדר יום נשלח אליכם ובסדר יום הכוונה היתה להציג בפניכם את הנושא ואתם תנהלו את הדוגמאות, על מנת להעשיר את אלה שאחר כך ישבו ויכינו איזה נייר שיחזור אליכם ואתם תראו אותו, החלטנו להביא לכם גם את ההצעה שתראו שיש עוד ערוץ, שלא קשור אלינו, שמטפל.

אבל לא מאוחר. קיבלתם את זה, מתי שאתם רוצים, כמה שאתם רוצים, תרימו טלפון, תשלחו מייל, תשלחו בפקס את כל מה שאתם רוצים אחרי שתקראו בבית בזמנכם החופשי תעבירו את זה אלי, מבטיח לכם יגיע למקומות הנכונים, לוועדה, לא קרה כלום.

ישראלה בן אשר: תעבירו לנו.

אבו יונס מאג'ד: פעם שעברה אני ביקשתי

נחום אסד:
 ולא, אני אומר, נכון, ואני אומר לך שאני קיבלתי את זה היום והיום הלכנו לצלם. בואו נתקדם, הלאה.

אהובה לוי: אני מביאה משהו שהיה בשטח.

ישראלה בן אשר: ככה אנחנו רוצים.

אסתר שלומי: מועד עובדים בחברת חשמל.

18.5.2015

ישיבה משותפת

אסתר שלומי: אז קרה מקרה .. חברת חשמל ברידינג, היא אחראית המשמרת, בא אליה עובד, גידף, קילל, העיף עליה את המחשב. אני רוצה לציין את יו"ר ועד העובדים שלי, הרמתי טלפון, באותה שעה הוא הלך הביתה אחרי 28 שנות עבודה. הוא שלח אותו הביתה.

כל יום יש לנו שעתיים הטרדה מינית וכל העובדים נכנסים להרצאה הזאת. זאת אומרת אצלנו בחברה עובדים על הנושאים האלה. אני מברכת את ה-,

(מדברים ביחד)

אסתר שלומי: נגד, לא הטרדה. הרצאה נגד.

נחום אסד: כל יום יש לכם שעתיים?

ישראלה בן אשר: יש הדרכות.

אסתר שלומי: אנחנו עובדים בסך הכל אלף איש, אנחנו עובדים במחלקות שונות,

ישראלה בן אשר: כל יום במחלקה אחרת שעתיים.

נחום אסד: אוקי, הלאה.

ישראלה בן אשר: בואי, מרים. רגע, שניה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

לילי סופר: אני דווקא, קודם כל השתתפתי דווקא,

נחום אסד: לילי, שואלים מי את.

לילי סופר: לילי סופר, חברת ועדה למעמד האישה. אורלי עשתה לפני כמה חודשים פה כנס מטלטל, נשים צעירות שבאמת חשפו את עצמן, אני יצאתי מכאן, לא האמנתי איך אנשים חשפו מצבים בדרגות שונות של התעמרות, ואחרי שהן נחשפות אתה רואה שזה קיים וחי ונושם וטוב שההסתדרות לוקחת חלק ולא משאירה את הזירה ריקה, כי צריך להיות נושא כאיגוד מקצועי.

יש לי מספר חברות, לא משנה, אני בטח לא אגיד פה לא שמות ולא מיקומים, שאני מלווה אותן ברמה האישית בנושא של התעמרויות. ברמה האישית, עצה מה לעשות, כן לעשות, האם לכתוב מכתב כזה, נשים מדברות ו-, אני רוצה להגיד לכם דבר אחד, דבר ראשון לפני שאנחנו רצים עם זה, צריך להיות אמון בדיוק כמו שאתי מתארת, בכלל בועד העובדים של ההסתדרות, שעובד ידע שהכתובת היא אמיתית בשבילו.

שימו לב מה יש פה בחוק עצמו, הזכות לתבוע היא לשיקול של העובד. כלומר העובד הוא זה שיחליט אם הארגון באמת,

אסתר שלומי: בגלל שהוא מפחד אולי.

18.5.2015

ישיבה משותפת

לילי סופר:
 יכול ללכת איתו. איזה ארגון יכול
 ללכת איתו? אני צודקת או טועה?
 אורלי, יש לך כאן זכות לתביעה פה.

אורלי ביטי:
 זכות התביעה בחוק הזה,

לילי סופר:
 השיקול הוא של העובד והעובד הוא
 זה שיחליט,

אורלי ביטי:
 זכות התביעה היא אישית,

מאיר בן הרוש:
 הצטרפות הארגון באותו מקום
 עבודה.

לילי סופר:
 לכן חשוב קודם כל באמת לחזק דבר
 אחד, את האמון של העובדים בגוף
 הזה, שהגוף אכן, הדוגמה יוצאת דופן. אסור להשתקף ממנה, וצריך
 לחשוב בכל המקומות איפה יש לנו חורים ומקומות שהועד לא אתנו,
 זה לא משנה מה הסיבות, שהוא לא מגן על העובדים. אני לא, בטח לא
 אתן את הדוגמאות האישיות, לא אחת, לא שתיים, לא שלוש ולא
 ארבע. צריך לחשוב על זה.

כוכבה קניסטר:
 אני מניחה גם עם הבחור מחברת
 חשמל שפוטר, הוא לא פוטר מהרגע

להרגע,

18.5.2015

ישיבה משותפת

(מדברים ביחד)

אמרת שני דברים, חבר'ה, דיון, רגע,

נחום אסד:

(מדברים ביחד)

לילי לא סיימה לדבר.

נחום אסד:

(מדברים ביחד)

לא ככה, תנו ללילי לסיים.

ישראלה בן אשר:

באמת אני לוקחת,

לילי סופר:

לילי,

נחום אסד:

(מדברים ביחד)

אמון זה א'-ב', אמון של גוף מייצג.

לילי סופר:

לילי, את אומרת,

נחום אסד:

תנו לכל אחד להתבטא.

ישראלה בן אשר:

18.5.2015

ישיבה משותפת

לילי סופר:
 אני מציעה, איך אומרים, וביקשתי
 מכל אותם אנשים בתפקידי מפתח
 כאלה ואחרים לשבת ולכתוב בעילום שם, אני הבטחתי לקחת את כל
 הדברים שנאמרו שם בעילום שם עדיין,

ישראלה בן אשר: לא, בסדר.

לילי סופר:
 ואז אני אעביר את זה באמת, ההצעה
 של נחום מצוינת, מה הן היו מציעות
 מהניסיון שלהן ואני אומרת 4-5 מקרים לא פשוטים ולכן אנחנו ניתן
 את ההצעות שלהן, מה קרה להן בקטע שהועד בעצם,

ישראלה בן אשר: חשוב מאוד.

נחום אסד:
 יש פה משהו שהוא מאוד חשוב. היא
 אמרה שני דברים. היא אמרה פעם
 אחת לחזק את האמון, שזה לא במסגרת חקיקה, זה כבר יותר,

ישראלה בן אשר: נכון, הסברה.

נחום אסד:
 פעם שניה אמרת שלא רק העובד יוכל
 לתבוע, אלא גם ועד העובדים יוכל
 לתבוע בשם העובד. זאת ההצעה?

לילי סופר: כן.

18.5.2015

ישיבה משותפת

זה חשוב.

נחום אסד:

אוקי, אני רשמתי.

ישראלה בן אשר:

בהחלט. בהחלט.

לילי סופר:

אוקי, בסדר.

נחום אסד:

רק שכאן יש מה שנקרא, בדיוק, זאת

ישראלה בן אשר:

אומרת אם אני לא חושבת שועד

העובדים מייצג אותי אז אני כאילו נתונה לחסדיו אם הוא, את מבינה

כאילו? יש את שני הפנים וצריך אולי לחשוב על הקטע הזה.

אבל עכשיו זה העניין.

לילי סופר:

מרים פרקש.

נחום אסד:

אני רק רוצה להוסיף משפט.

מרים פרקש:

כוכי, עשו לו שימוע, ותפסו אותו

אסתר שלומי:

מהכנף ו-,

(מדברים ביחד)

מרים, תורך לדבר.

נחום אסד:

18.5.2015

ישיבה משותפת

מרים פרקש: מי שלא מכיר אותי שמי מרים פרקש, אני עו"ד, אני עוסקת בדיני עבודה, אבל מה שחשוב שבמהלך 10 שנים הייתי מזכיר איגוד מקצועי בהסתדרות בחיפה ובמהלך כל השנים, כמו שאמרת אורלי, הגיעו אלי מלא מקרים שטיפלתי אישית, עם הועד בלי הועד, מקומות פרטיים, מקומות שמאורגנים, שעובדים פשוט סיפרו על אותן הבעיות שעכשיו אנחנו מדברים עליהן, רק לא היה לזה שם ולא היה לזה חוק ולא היה לזה.

ושני מקרים, למשל אחד המקרים בא עובד וסיפר שהוא החליט לצאת בקורס והקורס מתחיל ב- 16:00 אז הוא ביקש מהמעסיק, במקום ציבורי, לא תגידו מקום פרטי, שבאותו יום הוא יצא ב- 15:30. כל שוע כשהיה מגיע היום שצריך לצאת לקורס המעביד בדיוק ב- 15:00 היה נותן לו לעשות עבודה שהוא חייב להגיש לו כדי שלא יצא לקורס, וזה התעמרות, אחרי שהוא קיבל אישור מכוח אדם, מכל המקומות לצאת לקורס.

מקרה אחר שבא אלי עובד, אני בכוונה מביאה דוגמאות אפילו של עובדים, זה לא מה שאמרתם בהתחלה לא חייב רק נשים, שעובד בא אלי שהמעביד מתעלל בו. אמרתי לו מה זה נקרא מתעלל? הוא אומר היה בוקר אחד שהוא בא אמרתי לו שלום, הוא אמא לא אמרת לי שלום יפה. אז מאותו יום הוא קיצץ לו בכל, בקיצור פגע בו לאורך תקופה ארוכה. והייתי צריכה לעשות פגישה, אני אספר לך, כמו גננת בגן, הוא ישב פה הוא ישב פה פשוט השלמתי ביניהם. ואז לא קראו לזה התעמרות, פשוט אמרו הוא לא מדבר אליו יפה. זה היה המילה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

מרים פרקש: לפני שנתיים באה אלי מישהו שעובדת במקום ציבורי מאוד גדול, מאוד ידוע, כולם מכירים אותו, ואמרה לי שהמנהל שלה באותו מקום ציבורי, זה כבר לא מקום פרטי, פשוט עושה הכל כדי, איך אומרים, לעצור לה את הקידום, לפגוע בה וכולי. זה התחיל שהוא העביר אותה חדר שתהיה בחדר שאף אחד לא יבוא אליה. אמר לאנשים אל תכנסו אליה, היא לא מבינה כלום, כל מיני כאלה ביטויים.

היא לא עזבה, יש לה משפחה מאוד תומכת, הלכה הגישה תביעה לביטוח לאומי. לא סתם אני הערתי את ההערה. אחרי דיונים של איזה שנתיים, אתם יודעים כמה הועדות שם עובדות לאט, בסוף קבעו יש משהו בדברייך אבל אין לנו על איזה סעיף בחוק להסתמך. היא הביאה לי את הפרוטוקול של הדיון. אני אתמול צלצלתי אליה, אמרתי לה תקשיבי, אני מחר הולכת לישיבה, אני אביא לך את כל החומרים שיחלקו כל מה שיגידו אני אגיד לך למי לדבר, את חייבת להמשיך בתביעה.

כי אם כבר ביטוח לאומי, הביאה, כמו שאמרת אורלי, מכתבים מכל העובדים שראו איך הוא מדבר לא יפה, אומר אה, היא מטומטמת, היא לא מבינה כלום אל תכנסו אליה, שזה הרי נוראי, זה השפלה. אני אמרתי לה אני חוזרת, אני רוצה להציע, אז בקיצור זה קיים, ועכשיו אולי זה גם באמת יעזור להרבה אנשים שלא היו מודעים למשמעויות של כל הדברים.

מרים פרקש: אני רוצה להציע עוד הצעה, אני עברתי במהירות על הצעת החוק. אז קודם הייתי רוצה להגיד כמו שאמרה לילי, באמת תודה לאורלי שהציפה את הנושא ועשתה את הכנס הגדול שכולם שאלו התעמרות מה, אבל הגיעו לכנס פה שהיה בקומה 7.

כמו שיש בחוק למניעת הטרדה מינית ויש נציג שממונה בכל מקום שאחראי על הנושא, אז קראתי פה קצת את התקנון ש-, כמו שכאילו בהתחלה עם התקנון של למניעת הטרדה מינית אז באמת הכריחו בכל מקום. באמת אני זוכרת שהחוק יצא אז כל מקום שבאתי הייתי ניגשת לכוח אדם, איפה הלוח מודעות, למה זה לא תלוי? אז קודם כל ראיתי שיש פה לתלות את התקנון ואת החוק על הלוח. אבל כדאי שיהיה, כדי לתת איזה כוח לאותו עובד או עובדת, בכוונה מדגישה, שירגישו התעמרות, ויש את זה. שיהיה נציג שאחראי באותו מקום עבודה.

עכשיו זה לא יהיה מנהל כוח אדם, כי מנהל כוח אדם תמיד יש לו בעיה, אז נותנים לאחד מראשי האגפים, כותבים על לוח המודעות, בכל בעיה בכל זה לפנות לזה וזה, שיהיה קודם כל דלת פתוחה ראשונה שיהיה אפשר לבוא ולהגיד X, Y, Z מתנהגאלי בצורה זו וזו, שמישהו יעביר את זה מטעם העובד, ולא חייב תמיד ועד עובדים, לפעמים ועד עובדים בשני עובדים לא רוצה לקחת דעה ויש לו בעיה. אז זאת ההצעה שלי ואלה המקרים.

רשמנו.

ישראלה בן אשר:

18.5.2015

ישיבה משותפת

ואני לרשותכם.

מרים פרקש:

(מדברים ביחד)

מיכה גריצמן: אני רוצה לשאול אותך מניסיוונך, ואת לא פסיכולוגית ולא פסיכיאטרית. ממה נובעת התעמרות? זה יכול להיות באישה, בילד, בשכן, בשכנה, בקולגה לעבודה. מאיפה זה בא?

מרים פרקש: תשמע, אותו אחד למשל שבא אלי וסיפר לי שהוא הולך לקורס והמנהל שלו דואג שבאותו יום הוא יתן לו עבודה, הוא אמר אתה צריך עד 17:00 להגיש, מסתבר שהמנהל הזה היה חסר השכלה, והוא בוא נגיד לא פרגן, כמו שאומרים החבר'ה הצעירים, לאותו בחור צעיר.

כמו שאורלי אמרה, יש הרבה צעירים שרוצים להתקדם. עכשיו ההוא הגיש בקשה לכוח אדם, אישרו לו שמותר לכל אחד ללמוד ולהתקדם. אז המעסיק באמצעים הדלים, so called הדלים שעמדו ברשותו הוא התעמר בעובד והוא הפסיד עוד שיעור ועוד שיעור והגיע למצב שכמעט הפסיד שני,

מיכה גריצמן: אז אני יכול לכתוב התעמרות/ התעללות.

כן.

שלמה קלדרון:

18.5.2015

ישיבה משותפת

(מדברים ביחד)

ישראלה בן אשר:

רגע, רגע.

מיכה גריצמן:

מה עושים במקומות עבודה אצל המעסיק הגדול ביותר בארץ, משרד הבטחון, משטרה, צבא וכו'? אין להם ועד עובדים, מה קורה במסגרות האלה?

מרים פרקש:

הם ימצאו פתרון.

ישראלה בן אשר:

אני רוצה, שניה, הדיון הוא חשוב אבל אני רוצה לאפשר לכולם להגיב.

מרים, רגע.

מרים פרקש:

אני אענה לו, שגם במקומות שאין ועד עובדים ברגע שתהיה חקיקה, גם כשאין ועד עובדים במקומות עבודה פרטיים כשיש חקיקה יש חובה לתלות את התקנון על לוח המודעות לנגד עיניהם של העובדים הפועלים והעובדות והעובדים ולתלות לכולם, וגם לרשום למטה למי לפנות במידה ויש חשש להתעמרות.

ישראלה בן אשר:

אני רוצה רגע לעשות פסק זמן, כי עולה כאן השאלה מה זאת התעמרות.

אני נותנת רק על קצה המזלג, כי אפשר לראות את זה במילונים.

18.5.2015

ישיבה משותפת

ישראלה בן אשר: אבל יש כאן דבר שהוא משמעותי, שבמילון זה מופיע כגרימת סבל, השפלה, התעללות, התאכזרות,

מרים פרקש: הנה, בבקשה.

ישראלה בן אשר: התנכלות, כל הדברים האלה. אבל, מה שהחוק גם אומר שזה צריך להיות מעשה שחוזר על עצמו. זאת אומרת שברגע שהוא חוזר על עצמו כבר יש כוונה, כבר יש איזושהי תכנית אב, כבר יש איזושהי מגמה.

עכשיו, אני לא רוצה להיכנס ללמה הוא עושה את זה. כלומר אני לא רוצה להיות הפסיכולוג ולהבין את נפשו הזה, אלא במקום עבודה, ולכן זה קשור גם לבטיחות, אם אני לא מייצרת סביבה שאני יכולה לעבוד בה בבטחון, וזה חלק מבטחון, זה בעצם פגיעה בעובד ופגיעה בייצור, זה פגיעה בהמון דברים אחרים.

מיכה גריצמן: אני אענה לכם. בגיל 18 התגייסתי לצבא. בטירונות המ"כ כינס אותנו ואמר לנו- תשמעו, יש פה חייל בעייתי, ניסיתי הכל, תתארגנו תגרמו לו שיאשר קו עם כולם. התעמרו בו. בשירות הצבאי למדתי לגנוב כי היו חוסרים,

מרים פרקש: השלמת ציוד.

18.5.2015

ישיבה משותפת

מיכה גריצמן: היו חוסרים וגניבות. מה אני רוצה לומר? שירות צבאי 3 שנים, 6 שנים, בית ספר לכל מה שאנחנו מדברים פה. התעמרות, התעללות, גניבה,

ישראלה בן אשר: שקר.

מיכה גריצמן: ולכל מה שאפשר. אם אנחנו נצליח להוציא את זה, הרי הילדים שלנו בגיל 18 או שהם מתנדבים שנה באיזה ישוב או בקיבות או מתגייסים. במסגרת הצבאית לומדים את הדברים הרעים.

ישראלה בן אשר: איך קוראים לך?

מיכה גריצמן: שמי מיכה. אם אנחנו נצליח להכניס את החוק הזה עם כל התיקונים שלנו ולגרום לצבא להפנים את זה שאין יותר גניבה, השלמת חוסרים מהבקו"ם, אין דבר כזה, לא יכול להיות.

ישראלה בן אשר: אז בואו, אנחנו ברשותכם, חבר'ה, תודה, מה שאתה אומר הוא נכון אבל בואו נתקדם ונשמע עוד חברים, כי אנחנו כבר בשעה 15:00. אז בואי, מרינט, ונעבור אחרייך,

מרינט וקנין: אני אומרת, חלק מהחוק מבוסס,

ישראלה בן אשר: שניה, חבר'ה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

שמי וקנין מרינט מדימונה. חברת מועצת עיר, סגנית ראש העיר לשעבר,

מרינט וקנין:

יו"ר נעמ"ת מחוז,

חמסה עלייך.

שלמה קלדרון:

5 קדנציות ושתהיו בריאים, אוקי? וקוראים לי פה ... אשת הברזל. אני

מרינט וקנין:

אומרת החוק, מה שהספקתי ככה,

(מדברים ביחד)

אני ממפלגת העבודה, כל החיים שלי.

מרינט וקנין:

טוב, חברים. אתם לא תצאו היום זה ככה. נו, קדימה.

ישראלה בן אשר:

עכשיו אני אומרת ככה, חלק מהחוק כאן מבוסס על חוק הטרדה מינית.

מרינט וקנין:

אני אתן לכם דוגמה אחת על הטרדה מינית ודוגמה אחת על, לפני קרוב ל- 15 שנה או 18 שנה, שרק נעמ"ת התחילה להציג מהו חוק הטרדה מינית, אני הלכתי למפעלים עם עו"ד מיכל בר-און והעברנו הרצאות לכל המפעלים בנגב, מה שהיה תחת חסותי. העובדים שמעו ותלו את כל המודעות אבל אני אתן לכם דוגמה שהיא קשה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

מרינט וקנין: באה אלי בחורה צעירה שעבדה 6 שנים, אבא שלה נפטר והיא נכנסה, במפעלים הגדולים בדרך כלל מכניסים או בן או בת, או רותם או מפעלי ים המלח. והיא עבדה. בא מנהל מחלקה שלה ניסה להטריד אותה, ניסה, לא הלך. בסופו של דבר הוא תפס אותה, היא באה אלי לנעמ"ת. פניתי לועד העובדים, ועד העובדים לא עשה הרבה, כי הוא מנהל אגף ומנהל אגף אי אפשר להתווכח הרבה איתו.

אז מה עשתה האישה? אני אומרת תמיד, האישה משלמת פעמיים. פעם אחת מוציאים אותה ממקום העבודה, שום מקום עבודה אחר לא יעסיק אותה בגלל שכולם יודעים עליה, פעם שניה,

דוברת: בגלל שהיא התלוננה.

מרינט וקנין: בגלל שהיא התלוננה. פעם שניה בדרך כלל אצלנו הצפון אפריקאים מתגרשים מאישה שהתחילו איתה הטרדה מינית, מה זאת אומרת? אז היא משלמת פעמיים. אני פניתי, הייתי במסיבת עיתונאים, עשיתי את המוות, הבן אדם אכן הורשע. נכנס לכלא ל-7 שנים. 7 שנים, הוא התאבד בכלא אחרי שנה וחצי. באמת מקרה מאוד קשה. מי שיושב בזה מכיר אותו, מכירים את המקרה.

עכשיו קחו את העיריות, ואני חסידה גדולה בעיריות. נכנס ראש עיר חדש, אתה עבדת נגדי? יצחק בנימין למרות שהוא הבן אדם הכי יש עלי אדמות, אני מכירה אותה מקרוב, היה לנו מנהל אגף שפ"ע, סוס עבודה, אני אומרת לכם, סוס עבודה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

מרינט וקנין:
ראש העיר הוא לא מצא חן בעיניו,
הביא ממונה על אגף שפ"ע, נטרלו
אותו. מכתבים, אין מכתבים יותר. ישיבות צוות, עובדים מגיעים ב-
6:00 בבוקר, ההוא בכלל לא יודע. אחד העובדים אומרים לו דוגמה
סתם- דני, איפה אתה? מה? יש כאן ישיבת צוות, ראש העיר נמצא,
הוא הממונה. זה קיים. כל יום יש לנו עשרות מקרים, עשרות מקרים
אם לא מאות מקרים.

עכשיו הרבה תלוי בועד עובדים. אם ועד העובדים הוא ישר והוא חזק
הוא יכול לבצע. אם לא,

דובר: מה את חושבת?

(מדברים ביחד)

ישראלה בן אשר: בואו, אנחנו רוצים לקבל עוד מידע.
בסדר, ציינו את זה.

מרינט וקנין:
אני חושבת שצריך קודם כל ליישם
את החוק הזה. ברגע שהוא מיושם יש
לך כתובת. ברגע שהוא לא מיושם כחוק,

ישראלה בן אשר: אוקי. רק שניה, מאחוריך. ראובן
ויזי.

ראובן פרי: אולי במשפט אחד.

18.5.2015

ישיבה משותפת

ראובן פרי:
 אנחנו שמענו בהרבה מקרים את נעמי
 לנדאו, יש לה ניסיון רב בתחום הזה.
 וסיפרתי על הישיבה הזאת שהנושא שזה לב לבה, וכדאי להיעזר בה
 בכמה מקרים שהיא טיפלה ויודעת.

כוכבה קניסטר: כולל מני נפתלי מבית ראש הממשלה.

אורלי ביטי: לא, נעמי עושה הרבה תביעות כאלה.

יגאל הררי: לגבי התעמרות במקום עבודה,
 התעמרות זאת התעמרות. בדרך כלל
 זה תמיד ... החוק לא מייחס לזה ...

(מדברים ביחד)

נחום אסד: דבר בקול.

יגאל הררי: כדאי להבין שלא הכל מפילים על ועד
 העובדים. ועד העובדים הוא לא
 מטפל בהטרדה מינית, הוא לא מטפל ב-, צריך לתת את הכוח לעובד
 שיקום ויגיד אני מושפל. גם במקרה שבוס או מנהל לא אומר בוקר טוב
 לעובד שלו או למזכירה שלו וזה באופן קבוע, להתעלם זה התעמרות.
 בהרבה מקרים זה פגיעה נפשית בעובד,

(מדברים ביחד)

18.5.2015

ישיבה משותפת

אורלי ביטי:
ראובן, אני מציעה את האפשרות
שאולי אם לא ועד עובדים אז אנחנו
נחשוב על אורגן אחר של ההסתדרות.

כוכבה קניסטר:
אורלי, ועדה מוסדית שמורכבת מועד
עובדים, מנציגות של מנהלי אגפים,

ישראלה בן אשר:
זה עדיין בתוכו.

דוברת:
הטרדה מינית זה פלילי? הטרדה
מינית זה פלילי.

(מדברים ביחד)

ישראלה בן אשר:
רגע, שניה. חברים, אי אפשר, תכבדו
את החברים שלם לפחות. מי שדיבר
תכבדו את אלה שעוד לא דיברו.

ראובן פרי:
ועד עובדים בדרך כלל מופקד על
זכויות עובדים שהן מול המעסיק וגם
על פי הצעת החוק הזו ההתעמרות בין עובד לעובד זה ...

(מדברים ביחד)

ישראלה בן אשר:
רשמנו את זה. אני רוצה רגע אחד
לענות לך כי זו רק ההתחלה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

מאיר בן הרוש: הכותרת פה היא שונה. ההתעמרות הכותרת הבוס מתעלל, בקרוב הוא ישלם על זה, הצעת החוק של מיכאלי, ההתעמרות של,

נחום אסד: זה הודעה לתקשורת, זה לא החוק.

ישראלה בן אשר: אבל זה העיתון.

אורלי ביטי: מאיר, מה לעשות, 80% זה מעסיקים, זה בוסים, זה לא עובדים.

(מדברים ביחד)

ישראלה בן אשר: קודם כל זה יוצא לפרוטוקול שדנו. רק שניה שרי. קודם כל אני רוצה שתבינו שחקיקת חוק במדינת ישראל זה לא ככה. יש תהליך מאוד מובנה. לא רק זה,

(מדברים ביחד)

ישראלה בן אשר: זאת אומרת שזה שאתה רואה את זה בתקשורת העיתונים מחפשים את הכותרת. אנחנו בתחילתו של תהליך ובואו, זה לא צריך לעניין אותנו. תנו לו לדבר. יש לנו עוד חמישה אנשים. יש לנו עוד כמה אנשים שרוצים לדבר.

18.5.2015

ישיבה משותפת

יוסי אוטמזגין: יוסי אוטמזגין, אני מדימונה, הנהג של מרינט. אני יושב לידה במועצה. קודם כל החוק הוא חוק שמבורך אבל בעיניי הוא מסובך. יש קל קל ויש כבד שם שדברים, זה כמו חוק הטרדה מינית, יש כל מיני סעיפים שיכולים להגיד מה אתה בכלל מתלונן, ויש סעיפים שבאמת הם חמורים.

כמו שהציגו פה אנשים, וגם מרינט העלתה את זה, אנחנו צריכים קודם כל להשריש את זה במוסדות הלאומיים איפה שהתאגיד, במועצות עיר, בכנסת. שם יש את ה-, לדעתי שם הם עוברים את כל העבירות שבחוק.

דובר: גם שם.

יוסי אוטמזגין: שם במיוחד. מה שמרינט הציגה פה שמתחלף שלטון למשל לשכות של ראשי ערים כל ראש לשכה, מנהלת לשכה, הולכים לאגף שפ"ע למחסנים. לא רק משרות אמון. בדרך כלל כל הלשכה כמה שהיא מונה בדרך כלל,

מרינט וקנין: קבלי משכורת ואל תעשי כלום, 4 שנים.

יוסי אוטמזגין: הם לא מרעים להם בשכר וזה, אבל הם שמים אותם באיזה מחסן או באיזה מקום.

18.5.2015

ישיבה משותפת

יוסי אוטמזגין: ושם אנחנו צריכים, אני לדעתי כי אם נצליח ומהועדה הזאת ומהחוק להשריש את זה למעסיקים, לראשי ערים, למשרדי ממשלה, אז אתם, אני חושב שעשינו את הצעד הכי טוב שיש בעניין.

ישראלה בן אשר: על הכיפאק. תודה. עכשיו שרי.

שרי שילון: אם היינו מתייחסים לזה כמו החוק להטרדה מינית, להשריש זה נורא יפה להתחיל בחינוך, צריך להתחיל במעשים. ואין ברירה, גם הטרדה מינית, גם נגד הטרדה מינית היו רוחות כאלה, מה פתאום, מה, הורסים את הרומנטיקה במקום העבודה.

דבר שני, צריך שזה יהיה פלילי. מכיוון שאם זה לא פלילי אז יש בעיה, מי יגיש, ועד העובדים, העובד? אם חובה, חובה לדווח על זה וחובה להתגונן אז יש בזה איזשהו אלמנט של ענישה כבר. זאת אומרת עניין של ענישה הוא מאוד חשוב בנושא הזה. כמו שקבעתם, כמו שכתוב שם בחוק, וזה לא דבר,

אורלי ביטי: אני הצעתי למירב, וזו ההצעה,

שרי שילון: חבל, היא לא מבינה,

ישראלה בן אשר: אנחנו רשמנו את זה כניסיון,

18.5.2015

ישיבה משותפת

שרי שילון:
 ודבר נוסף, חייבים להבין שזה נמצא בכל הדרגים ולא רק עובדת הניקיון שמתעמרים בה. וגם כמו ששמענו עכשיו את הסיפור של נינה בסן, הפרקליטה הבכירה שרות דוד התעללה בה במשך 3 שנים, התעללות רצינית ביותר. אז יש באמת אלמנטים של חולשה של אנשים.

ישראלה בן אשר:
 נכון, וזה קורה בכל המקומות, בכל הדרגים.

שרי שילון:
 ומישהו מנצל את זה.

ישראלה בן אשר:
 נכון.

שרי שילון:
 ומני נפתלי ועוד,

ישראלה בן אשר:
 בסדר, טוב.

שרי שילון:
 עוד דברים כאלה. או למשל ביבי במשרד התקשורת,

ישראלה בן אשר:
 מספיק, לא צריך.

שרי שילון:
 ישר פיטר את המנכ"ל.

18.5.2015

ישיבה משותפת

לי יש הערה אחת, למה זה שלמעשה צריך לחזור על עצמו יותר, כי

אברהים חטיב:

לפעמים זה מספיק פעם אחת.

אני גם מסכימה איתך. אבל אני אומרת מה כרגע,

ישראלה בן אשר:

למשל ראש הממשלה מרים טלפון למנכ"ל משרד התקשורת אתה מפוטר.

אברהים חטיב:

זה התעמרות?

כן, כן.

ישראלה בן אשר:

התעמרות או לא?

אברהים חטיב:

נכון.

דוברת:

(מדברים ביחד)

אז אנחנו מסכימות.

ישראלה בן אשר:

חבר'ה, יוסי, בבקשה.

נחום אסד:

לא, אבל רגע, תחכה שהחברים יהיו בשקט למה אנחנו מפריעים להם.

ישראלה בן אשר:

18.5.2015

ישיבה משותפת

הם הקשיבו יותר מכם.

נחום אסד:

יוסי לוי: אני אתן דוגמה ממקום העבודה שעבדתי, אבל לפני זה אני אומר בחוק הטרדה מינית כתוב שמקום עבודה ימנה 3 אנשים, סמנכ"ל משאבי אנוש, עובדת כללית ומשהו מעמד האישה. אני חושב את העניין הזה צריך לפסול אותו על הסף, להוציא את זה בכלל מתוך המפעל, ולמה? אני אספר דוגמה שהיתה לנו באל על.

זה חלק מההטרדה.

דוברת:

אתה צודק. הם מחפים אחד על השני.

מרים פרקש:

הטרדה מינית זה חלק מה-

יוסי לוי:

תנו לו להגיע לסיפור.

נחום אסד:

יוסי לוי: עכשיו אני מספר לכם סיפור אמיתי. היתה לנו עובדת שהיתה מועמדת לקביעות. היא סירבה ל... לראש האגף שלה. אמר לה תסעי איתי לחו"ל, נטייל, הכל, ברגע שאמרה לו אני לא מסכימה התעמר בה. הגיעה לפיטורין, פיטרו אותה. מה שאני רוצה להגיד למה אני אומר צריכים להוציא את הועדה הזו מתוך, צריך גוף חיצוני. היא התלוננה אצל סמנכ"ל משאבי אנוש. התלוננה. אחרי שבוע אמר לה גברת את לא צודקת, זו לא הטרדה מינית.

18.5.2015

יוסי לוי: אבל הבחורה לא ויתרה, הלכה לבית דין לעבודה. הבחור יצא אשם, הוא יצא אשם. עכשיו מעבירים את הדיון לבית המשפט המחוזי, לפני שבוע סיפרה לי העבירו את זה לבית המשפט המחוזי, למה? בית דין לעבודה לא יכול להעניש במאסר על הטרדה מינית. ולכן הם מעבירים, השופט קבע בפסק דין של בית הדין לעבודה את התיק להעביר לבית המשפט המחוזי על מנת להעניש את הבן אדם.

למה אני אומר? זה התעמרות שבוס מתעמר באישה שלא רוצה להתמסר לו ולבסוף שמים אותה באיזה ועדה שבתוך ה... וה... הזו שולט בחדר השני. וראש אגף שם ראש אגף אומר לה את בכלל לא הטרידו אותך מינית, המצאת לך איזה המצאות. האמת הבחורה יפה, אין מה לדבר, אבל היא,

ישראלה בן אשר: מה זה קשור?

יוסי לוי: לא,

(מדברים ביחד)

יוסי לוי: לא נותנים לי לסיים משפט.

(מדברים ביחד)

יוסי לוי: היית שומעת את סוף המשפט היית מבינה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

אני מבינה.

דוברת:

יוסי לוי:
 ולכן היא לא התמסרה לו, התעמר
 בה, עד שהגיע לפיטורין. היום הם
 בהליך משפטי, בית דין לעבודה האשים אותו והעביר את התיק לבית
 המשפט המחוזי או השלום על מנת להעניש את הבן אדם. יכול להיות
 גם אותו יפטרו מאל על אבל זה, מה שאני בא ואומר הגוף הזה צריכה
 להיות ועדה בלתי תלויה לא מתוך,

(מדברים ביחד)

אוקי, תודה. זה נכון מה שאתה אומר.

ישראלה בן אשר:

אני אומר שמה שאתה אומר זה נכון
 מאוד,

נחום אסד:

מקובל.

ישראלה בן אשר:

אבל החוק הזה בלי שום קשר לפסיקה
 הפלילית, גם מאפשר גם לשלם 120.

נחום אסד:

תודה.

ישראלה בן אשר:

(מדברים ביחד)

18.5.2015

ישיבה משותפת

אני קודם כל רוצה באמת לברך את
אורלי על היוזמה של דבר כזה, זה

אבי מזיג:

באמת יכול להיות משהו,

אורלי עושה עבודה נהדרת גם בנושא
דו קיום. כל הכבוד.

מרינט וקנין:

תנו לו לדבר, הגיע תורו.

ישראלה בן אשר:

אפשר לפרגן לחברה שלנו.

מרינט וקנין:

גם אני אמרתי, כל הכבוד על היוזמה.

מרים פרקש:

אני רואה שכולם יש להם באמת
קודם כל בדעה חיובית לגבי החוק

אבי מזיג:

הזה. עכשיו לדעתי צריך לקחת כמה, כמו שאמרת, צוות של כמה
אנשים שיעשו את העבודה הזאת. ואני אספר לכם סיפור, אני הייתי
חבר ועד בתעשייה האווירית, תשמעו.

קרה מקרה למשל, אני אתן לכם דוגמה הפוכה ממה שהוא סיפר,
שהמזכירה של ראש מנהל היא היתה כל כך אובססיבית למנהל שלה
שיש לה איזה 30 מהנדסים שיושבים בתוך הזה, כל פעם שמישהו היה
רוצה להיכנס אליו הוא היה צריך לעבור דרכה בסינון.

(מדברים ביחד)

18.5.2015

ישיבה משותפת

אבי מזיג:
 אבל הנקודה היא שלא יכולים, קשה
 מאוד לשפוט דבר כזה. אני בא להגיד
 למשל אותו היא לא רצתה להכניס בגלל שהוא לא אמר לה בוקר טוב
 או אמר לה איזה משהו ש-, אמר לה איזה מילה לא במקום. אני רוצה
 להגיד לכם שבסופו של דבר שאני רואה את זה אצלי ב...

(מדברים ביחד)

אבי מזיג:
 מה שעשינו גם את המנהל וגם את
 המזכירה הזאת הזזנו משם. זה לא

חוק ולא זה.

מרינט וקנין:
 לאן הזזתם?

אבי מזיג:
 הבוס הלך הביתה,

מרינט וקנין:
 לפני שהזזתם האם פניתם אל המנהל
 וסיפרתם לו ש-,

אבי מזיג:
 כן, מה זה?

נחום אסד:
 הוא היה המנהל.

כוכבה קניסטר:
 ועד העובדים שם הוא המנהל, הוא
 המחליט.

18.5.2015

ישיבה משותפת

אבי מזיג: לא, לא, דיברנו איתו, היא עשתה כל מיני דברים שאסור לעשות. היא עשתה מחיצות, סגרה את הזה, מה שאני אומר באמת תעלו את זה בצורה מסודרת ואפשר באמת ללכת על החוק הזה. ויאמר לזכותך, באמת אני אומר זה חוק, אבל צריך להיות,

דוברת: זה מירב מיכאלי, בואו.

אבי מזיג: לא, אני אומר צריך להיות באמת מסגרת נכונה שאיך יקבלו אותה.

נחום אסד: אני אומר לכם שיש סיכוי גדול מאוד אם אנחנו נמשיך בדרך הזאת שעוד ניכנס להסכמים הקיבוציים לפני שיהיה חוק. ולכן חשוב מאוד שקודם כל נסמן את הדרך. ועכשיו ככל שתפעלו כמה שיותר מהר ונקרא את הפרוטוקול הזה המרעיש הזה שהיה פה ונלמד ממנו זו הכוונה של ההסתדרות.

ישראלה בן אשר: טוב, מי עוד יש לנו, שלמה ואתה.

נחום אסד: שלמה בבקשה.

שלמה קלדרון: רבותיי, בצניעות אני ארשה לעצמי להגיד לכם, בצניעות רבה, שאתם אפילו לא יודעים לאן אתם נכנסים בעניין, בחוק הזה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

שלמה קלדרון: היה אחד שקראו לו רבי עקיבא הוא ידע לתת את כל התורה במילה אחת, ואתה לרעך כמוך. זה דבר שצריך לדון בו ולדוש בו, לא לרוץ מיד להסכם עבודה קיבוצי או ללכת למירב מיכאלי ולשנות ואפשר לשנות, אני עושה את זה כמעט כל יום, לשנות לחברי כנסת את השכל שלהם.

זו הצעת חוק שאין בה אכיפה, שאם יש איזה סנקציה היא חוזרת בכמה, בכל מיני חוקים, חוקים שונים שאם אתה מגיע אל זה לא יקרה שום דבר. אתם חושבים שזה פשוט לעובד ללכת ולתבוע, לתבוע בבית משפט את המעסיק שהחבר שלו? זה המשפחה, זה הילדים, זה הכסף. מאיפה יקח עו"ד שיגיש תביעה משפטית וכל הדברים האלו? ההסתדרות לא עושה שום דבר, לא תעשה גם בעניין הזה,

שרי שילון: אם זה פלילי אז זה המדינה משלמת.

שלמה קלדרון: אני אומר שמרוב עצים לא רואים את היער. הרעיון הזה באמת להביא איזושהי הצעת חוק שתשמור על המתעמרים ושתטפל במתעמרים כהתעמרות, זה תהליך מתמשך וזה לא מקרה אחד חד פעמי. הסיבות להתעמרות מפה ועד להודעה חדשה.

בואו ניקח את הנושא של חושפי שחיתויות למשל, אני עוסק בזה מהיום שנולדתי בעניין הזה של הטיפול בביקורת פנימית במדינה הזאת. בן אדם ברגע שרוצה לחשוף, חשף שחיתות על הבוס שלו, על משהו כזה, אז איפה ההגנה עליו? יש הגנה של מבקר המדינה, איפה ההגנה של לשכת המבקרים הפנימיים, איפה?

18.5.2015

ישיבה משותפת

שלמה קלדרון: להגיע לתת למצב כזה שעובד יצטרך לתבוע, זה משחק ילדים? יש פה חוק. אם אחרי החוק הזה אין יכולת לממש אותה אז זו אות מתה.

אז אני מציע כזה דבר, לא להתלהב, כולנו לכתוב ונביא, אני מציע ועדה מצומצמת מתוך כל הועדות האלה, אני חוזר על עצמי אולי, שתשב על זה ומהר לעשות ולגשת למיכאלי. היא בטח תאסוף עוד כמה כאלה,

אורלי ביטי: היא תשמח שיהיה ...

(מדברים ביחד)

שלמה קלדרון: והועדה הזו תגיש הצעת חוק מתוקנת לידיים שלה, כזאת ראה וקדש, מיכאלי, אחרת זה לא יעבור כי אנחנו נפעיל לובי נגד ההצעה הזו. ואפשר גם את זה לעשות. אני סיימתי.

נחום אסד: יפה. תודה. משה, בבקשה.

משה פרנקל: רבותי, מה שפה דיברנו זה מאוד חשוב. אבל אנחנו סך הכל חיים ואנחנו עברנו הרבה בחיים וכל אחד יש לו סיפור משלו, כמו שכאן סיפרו. אני שירתתי 33 שנים בצה"ל ובדרגה גבוהה, לא בדרגה נמוכה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

משה פרנקל:
 ואני רוצה להגיד לכם מקרים שבתוך יחידה, יחידת פיתוח אמצעי לחימה בצה"ל, ואני אומר וששם כולם חיים ביחד וכולם סגורים בזה, ויש כל מיני דברים קורה. אתה בתור בן אדם שאתה מכיר איך שלא יהיה אתה חי בתוכם ואתה מבין, אתה צריך תמיד לשמור על העניין. וככה גם שמרתי בתוך היחידה וכשיצאתי מהצבא והקמתי את הקאנטרי בראשון וניהלתי אותו 16 שנה ניסיתי לעשות משפחה אחת גדולה של אנשים שנרשמו בקאנטרי.

התחילו ריקודים וכל זה, התחילו להתקשר אחד עם השני והיה כזו התקשרות שאפילו משפחות התפרקו. אז ככה שפה כולם זה קל לדבר אבל את המציאות חיים בשטח. כך שאני חושב הועדה היא חשובה, יש מקומות שאני יודע הרבה מאוד העיקר זה בחקלאות, שגברים ונשים עובדים יחד ויש גם לא רק שם, יש גם בזה, בהיי טק שעובדים וגם בכל מקום, וגם אפילו פה אני בטוח שגם כאן איפה שאנחנו יושבים גם כאן יש מקרים כאלה.

אז אני אומר, מילה אחרונה, אני רק אומר ככה, סך הכל אנחנו בני אדם ואנחנו רוצים לחיות יחד, רוצים לרקוד ביחד והכל, יחד עם זה מה שהגישו את ההצעה ואנחנו דנים על זה כבר כמה ימים, אני אומר לכם היא חשובה וחשובה ביותר.

נחום אסד:
 טוב, לסיכום קודם כל חברים, תודה רבה על ההקשבה. ולכל מי שיש הצעה, אל תחסכו מעצמכם 5-10 דקות לכתוב, תשלחו אותה לפקס, למייל, מה שאתה רוצים. יש לכם את כל הפרטים שלנו.

18.5.2015

ישיבה משותפת

אם יש לך הצעה מתוקנת,

נחום אסד:

(מדברים ביחד)

גם בשביל להקים ועדה, צריך כל אחד להביא את הרעיונות שלו, את מה

יחיאל והב:

שהוא חושב,

חברים,

נחום אסד:

וזה אפשר לגבש אחד,

יחיאל והב:

לא, אתה לא יכול לגבש. קודם תוקם ועדה ולאחר מכן,

כוכבה קניסטר:

אז בואו נסכם, כל מי שרוצה לכתוב ולהעביר ולהציג את עמדתו מוזמן כי

נחום אסד:

הועדה שאתם מדברים עליה כועדה, הנה היא פה יושבת פה,

יש ראשי ועדות שהם יושבים, שיתרכזו בכל הדברים האלה.

יחיאל והב:

ראשי הועדות ביחד עם היועצים המשפטיים של ההסתדרות, ביחד עם

נחום אסד:

אורלי כולם כבר יושבים על העניין הזה.

18.5.2015

ישיבה משותפת

אז מה אנחנו צריכים,

כוכבה קניסטר:

אז אני אסביר.

נחום אסד:

שיהיה לכם דיון פורה, היה לי מאוד מעניין.

כוכבה קניסטר:

(מדברים ביחד)

אז אני אומר כל מי שרוצה אנא תעבירו את ה- בסדר? תודה רבה.

נחום אסד:הישיבה נעולה

החלטות שנתקבלו בישיבת הועדה המשותפת לוועדה למעמד האישה,

ועדת בטיחות והועדה לאיגוד מקצועי

שנערכה בתאריך 18 במאי 2015

דיון בנושא התעמרות במקומות עבודה

.1

(סעיף 1 לסדר היום)

יו"ר הועדה למעמד האישה, ישראלה בן אשר, והחברה אורלי ביטי סיפרו לחברים על נושא הדיון - התעמרות במקומות עבודה. הוסבר לצדדים כי חברת הכנסת מירב מיכאלי צפויה להגיש הצעת חוק לטיפול בעניין.

לאחר מכן התקיים דיון ערני בנושא וחברי הועדות השונות הציגו את עמדותיהם. הוסכם כי חברי הועדות יוכלו להעביר את הצעותיהם והשגותיהם בנושא וכי ימשיכו לדון בנושא בפורום של ראשי הועדות והיועצים המשפטיים להסתדרות.